

KRITÉRIA HODNOCENÍ STYLOVÉHO JEŽDĚNÍ

Základní myšlenka

Soutěže na styl slouží jako kontrola jezdce, zda se ve svém tréninku ubírá správným směrem. Hodnocení je také zaměřeno na působení jezdce, harmonické plnění úkolů (požadavků) a celkový dojem, což je dle stupnice ohodnoceno známkou. Předpokladem k tomuto je dobře příježděný a prostupný kůň. Výcvik by měl směřovat k souladu dvojice a tím pozitivně ovlivnit posuzování.

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Sed jezdce

„ Skokový sed“ – v základní poloze skokového sedu udržuje jezdec svými hýžděmi lehký kontakt se sedlem. Třmeny jsou „našlápnuty“ tak, aby umožnily mírné a pružné proslápnutí paty směrem dolů a poskytovaly oporu k absorbování části hmotnosti jezdce. To na jednu stranu umožňuje jezdcům zůstat v blízkosti těžiště koně a na straně druhé být pohyblivý a adaptabilní. Holeně spočívají klidně na podbřišníku. Trup jezdce se mírně naklání dopředu s ohledem na pohyb koně, ale vždy musí být zachována rovnováha sedu. Ruka jezdce udržuje kontakt s koňskou hubou (přilnutí) a otěže spolu s předloktím zpravidla tvoří přímku. Z této základní polohy se potom jezdec musí být schopen přizpůsobit neustále se měnícím situacím. V nájezdech na překážky či v obrazech jezdec zůstává více či méně v základní poloze. Mezi překážkami má možnost sed více odlehčit popř. zesílit. Nad skoky je každopádně nutné sed odlehčit a jít s pohybem koně (!pozor na chyby před pohybem a za pohybem koně). Z tohoto vyplývá, že skokový sed není statický, ale má různé formy odlehčení.

Pokud je do kurzu zařazena klusová fáze, požaduje se lehký klus, kde sed jezdce vychází ze základní polohy skokového sedu.

2. Vliv jezdce

Základem je správné používání pomůcek sedem, holení a otěží v případě nájezdu na překážku, nad ní a ve fázi po jejím překonání, v distancích, kombinacích, obrazech, při přechodech a změnách směru. Hodnotí se:

- technika udílení pomůcek
- vhodnost (správné načasování)
- míra intenzity (cit)
- správný poměr pomůcek sedem, holeněmi a otěžemi

3. Plnění úkolů (požadavků) v parkuru

- a) Překonávání samostatných překážek – vhodně zvolená linie nájezdu, nájezd na střed překážky, správně zvolené a pravidelné základní tempo, vhodná odskoková vzdálenost, správný sed ve všech fázích skoku, rovný doskok a plynulý pohyb po něm.
- b) Absolvování pevně daných distancí – vhodně zvolené tempo a odskoková vzdálenost k prvnímu skoku s ohledem na požadavek počtu cvalových skoků, harmonické a rytmické dodržení stanoveného počtu cvalových skoků.
- c) Překonávání kombinací – vhodně zvolené tempo a odskoková vzdálenost k prvnímu skoku, dodržení počtu cvalových skoků a adaptabilita sedu jezdce.
- d) Jízda v obrazech – zachování rytmického cvalu na správnou nohu, vedení vnější otěží.
- e) Změna směru – přeskok popř. změna s přechodem do klusu.
- f) Přechody – správně udílené pomůcky, jejich harmonické sladění a pozitivně (prostupně) reagující kůň.
- g) Během celé jízdy – pravidelný a rytmický cval předpokládající správné splnění požadavků konkrétním koněm, plynulé přechody a kontrolovaný pohyb.

Škála používaných známek:

10	= vynikající
9	= velmi dobré
8	= dobré
7	= téměř dobré
6	= uspokojivé
5	= dostatečné
4	= nedostatečné
3	= téměř špatné
2	= špatné
1	= velmi špatné
0	= neprovedeno